

Maj 1965.

LANDSFORMANDENS BERETNING

Indledning

Dansk Kvindesamfund skiftede i fjor både landsformand og næstformand, og ingen kan vel være i tvivl om, at det er sin sag at følge efter en landsformand som Lis Groes og en næstformand som Nathalie Lind.

Som ny i arbejdet står man simpelthen famlende over for mange ting, især når man som jeg har sprunget det væsentlige led over, der hedder kredsarbejde. Det er en af grundene til, at jeg i mit første år som landsformand har lagt hovedvægten på at lære kredsene at kende.

Både jeg og næstformanden har viet de fleste af vore kræfter på at komme rundt til kredsene, så vi på den måde dels kunne lære medlemmerne at kende, dels få lidt - omend kun indirekte - erfaring om arbejdet i de enkelte kredse.

Også kontaktmødet i Fredericia, hvor næstformanden og jeg mødtes med distriktsformændene var et kontaktmøde i egentligste forstand, idet vi begge ønskede at lære distriktsformændene nærmere at kende. Både Fredericiamødet og de mange besøg ude omkring i kredsene har været mig til stor, stor glæde og har betydet uendelig meget for mig i mit første læreår som landsformand. Det er af stor betydning at vide mere om kredsarbejdet end det, der kan læses af skriftlige beretninger, og jeg er fuld af beundring over den energi, hvormed der arbejdes rundt omkring - ofte under meget vanskelige økonomiske vilkår og under stor konkurrence fra både fjernsyn og andre foreninger. Det siger sig selv, at de mange rejser ud i landet har lagt beslag på en god del af både næstformandens og mine kræfter, men jeg tror, at vi, gennem de kontakter vi har fået, har lært mere om D.K. end vi kunne have lært ved at mure os inde med henvendelser, kontorarbejde og enkelte sager - af